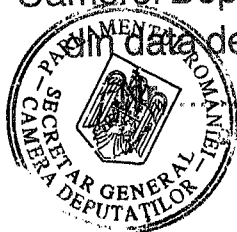

APROBAT

În şedinţa Biroului permanent al
Camerei Deputaţilor

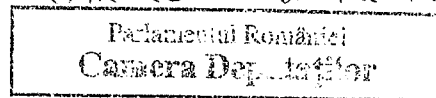
În data de 10.04.2012

368

INFORMARE

55a/701/2.04.2012

(NR. REF. M. 29/2012/

E.P. Nr. 368 din 9.04.2012

privind reuniunea Comisiei Permanente a AP NATO din 31 martie 2012

În zilele de 31 martie şi 1 aprilie a.c. a avut loc la Ljubljana, în sediul Adunării Naţionale a Republicii Slovenia, reuniunea Comisiei Permanente („Standing Committee”) a Adunării Parlamentare NATO. România a fost reprezentată de Sever Voinescu Cotoi, şeful Delegaţiei Parlamentului României la AP NATO.

Reuniunea a început prin adoptarea procesului-verbal şi concluziilor rezultate în urma precedentei reuniuni a Comisiei Permanente, care a avut loc la Bucureşti, cu ocazia Sesiunii de toamnă din 2011. În acest context, am primit din nou mulţumirile Preşedintelui AP NATO, Karl Lamers, pentru organizarea ireproşabilă a Sesiunii de la Bucureşti şi am fost rugat să transmit mai departe, întregului staff românesc care a lucrat la această organizare, aprecieri şi mulţumiri.

Apoi, Comisia a adoptat calendarul de activităţi al Adunării pe acest an. Faţă de calendarul anual propus de Secretariat în consultare cu şefii comisiilor Adunării, a existat o singură critică. Delegaţiei olandeză a cerut să existe o activitate a Adunării dedicată ameninţării nucleare iraniene. S-a convenit ca această temă să fie abordată în cadrul Grupului Special pentru Mediterana şi Orientul Mijlociu.

Au urmat discuţii referitoare la mesajul pe care preşedintele AP NATO urmează să-l transmită la Chicago, cu ocazia Summitului NATO din mai. Preşedintele va avea la dispoziţie doar 3 minute de speech în cadrul Summitului, iar temele care i s-a sugerat să fie abordate au fost destul de multe, prin urmare s-a decis ca Preşedintele AP NATO să dea la Chicago, în numele Adunării, o declaraţie de presă amplă, care să cuprindă mai multe mesaje, aşa cum sunt ele decise de Comisia Permanentă. Preşedintele Lamers ne-a anunţat că intenţionează să abordeze următoarele patru teme în speech-ul său din cadrul Summitului: 1. „Smart Defence” – va transmite susţinerea Adunării pentru noul concept şi interesul nostru de a-l vedea aplicat; 2. Afganistan – va sublinia nevoia dublării efortului de a explica cetăţenilor NATO de ce suntem acolo, de ce ducem acest război dat fiind faptul că noi, ca parlamentari, facem faţă unei crescânde dorinţe populare de dezangajare; 3. evoluţiile din Nordul Africii şi din Orientul Mijlociu, cu accent pe Libia – va sublinia faptul că acum este cel mai important moment al tranziţiei în acest spaţiu pentru că Tunisia, Egiptul şi mai ales Libia îşi aşează instituţiile constituţionale, iar democraţia parlamentară trebuie instituită fără rezerve; 4. lărgirea NATO (temă abordată la cererea scrisă expres exprimată a delegaţiei americane) – deşi nu va fi un summit cu lărgire, să încurajăm pe cei care vor să devină membri şi au intrat în procedurile şi reformele cerute de candidatură, să fie numiţi ca viitori aliaţi în documentele Summitului şi să exprimăm pe mai departe o politică a uşilor deschise. Am intervenit în dezbateri, cerînd preşedintelui Adunării să afirme apăsător că avem cu toţii nevoie de dezvoltarea relaţiei dintre UE şi NATO. Mai ales în contextul crizei economico-financiare care ne afectează pe toţi şi al căutării unor modalităţi de eficientizare a cheltuielilor dedicate apărării, cooperarea între cele două organizaţii este foarte importantă. Imediat după intervenţia mea am fost susţinut explicit de şefii delegaţiilor Spaniei şi Norvegiei, iar preşedintele Lamers a luat act de această propunere.

În acest context, s-a discutat și despre aparentul paradox pe care conceptul „Smart Defence” îl presupune. SD înseamnă că militarii noștri vor fi mai puțin expuși riscurilor specifice unui teatru de război printr-o tehnologizare superioară a dotărilor. Aceasta presupune că mai mulți bani vor fi investiți în noi tehnologii militare. Dar SD a apărut ca o reacție la reducerea bugetelor destinate apărării. Atunci, cu ce facem SD? În context, s-a făcut o glumă interesantă în cadrul Comisiei. Un coleg a întrebat, mimînd naivitatea: „Dacă acum începem Smart Defence , înseamnă că pînă acum am practicat Stupid Defence?”

La următorul punct de pe ordinea de zi s-a stabilit ca la Sesiunea de primăvară a AP NATO , care va avea loc la Tallin între 25 și 28 mai, să fie invitat ca speaker în plenul Adunării dl Alexander Vershbow, cunoscut diplomat și actual asistent al secretarului american al apărării. De asemenea, președintele Lamers a informat Comisia Permanentă că Secretarul general NATO, dl A.F. Rasmussen a declinat invitația Adunării și nu va participa la Sesiune.

Apoi, s-a trecut la examinarea și adoptarea unui proiect de declarație pe care Adunarea Parlamentară urmează să o adopte la viitoarea Sesiune de primăvară, care va avea loc cu câteva săptămâni înaintea Summitului de la Chicago. Declarația a fost pregătită și propusă de șeful delegației Lituaniei și se bucură de sprijinul unanim al Adunării. Ea este dedicată suportării mutuale a costurilor capabilităților de apărare („Statement on supporting a shared approach to capabilities”). La discuțiile generale pe marginea proiectului declarației a intervenit co-președintele delegației franceze, dl J.L.Boucheron, care a spus că Iranul e o amenințare închipuită și că se opune fundamental proiectului scutului anti-rachetă. Reacția sa a fost provocată de faptul că, în textul proiectului, se menționează câteva inițiative strategice importante care trebuie să fie realizate prin contribuția tuturor statelor NATO, între ele fiind și proiectul scutului anti-rachetă început ca un proiect bilateral americano-român, preluat apoi și de alte state și devenit, în final, proiect al NATO. Am reacționat imediat, invocînd faptul că Iranul este o amenințare cât se poate reală pe următoarele argumente: nu cooperează deloc cu comunitatea internațională în privința controlului asupra programului nuclear pe care îl desfășoară, liderii iranieni continuă să facă declarații de-a dreptul războinice și amenințătoare la adresa unor state NATO și a Israelului, singurele informații care ne parvin sunt obținute prin structurile noastre de intelligence și aceste informații sunt îngrijorătoare. Nu în ultimul rînd, e de notat faptul că tocmai competitorii noștri strategici, Rusia și China, sunt mereu de partea Iranului, încurajând astfel acest stat în ostilitatea sa față de SUA și NATO. Șeful delegației franceze, dl Loic Bouvard, a cerut cuvîntul imediat după intervenția mea și a spus că poziția dlui Boucheron este doar a lui și că opinia restului delegației franceze este exact contrară celei exprimate de dl Boucheron. Apoi, s-a trecut la examinarea textului. Au fost doar amendamente de formă, absolut nimic pe conținut și, în unanimitate, s-a decis ca proiectul acestei declarații să fie transmis Adunării Parlamentare, în Sesiunea de primăvară, spre adoptare.

A urmat o temă care este extrem de disputată în interiorul Adunării și, mai ales, la nivelul Comisiei Permanente: participarea delegației Rusiei la activitățile AP NATO. Tema revine în fiecare an, pentru că, după atacarea Georgiei de către Rusia în 2008, AP NATO a decis excluderea delegației ruse de la activitățile Adunării. Treptat, însă, au apărut mici formule de compromis și delegația rusă a revenit, parțial, la activități. În fiecare an se evaluează comportamentul rus și se discută dacă sancțiunea din 2008 trebuie ridicată sau nu. În acest an, Comisia Permanentă a decis prin consens ca actuala formulă de cooperare parțială să fie menținută. Și eu am pledat, în intervenția mea, pentru menținerea actualului statut.

S-a trecut la examinarea relației cu Ucraina. Urmare a reuniunii grupului interparlamentar AP NATO – Ucraina, în care Adunarea noastră a fost reprezentată de șefii delegațiilor Bulgariei și Franței, dl Loic Bouvard a adresat tuturor o scrisoare referitoare la situația Yuliei Timoshenko, avînd în vedere faptul că discuțiile din cadrul reuniunii AP NATO – Ucraina au fost dominate de acest subiect. În discuțiile cu parlamentarii ucrainieni colegii noștri au sesizat că reprezentanții partidului la putere erau defensivi și stânjeniți de întreaga poveste cu Yulia Timoshenko, iar în particular, câțiva dintre ei au spus chiar că se caută o cale de ieșire din această situație. Cei doi colegi ai noștri au recomandat Adunării să rămînem fermi pe poziția noastră în privința procesului și detenției Yuliei Timoshenko, dar să fim în egală măsură preocupați să menținem dialogul deschis. A apărut propunerea ca, la Sesiunea de primăvară, să o invităm pe Evghenia Timoshenko, fiica Yuliei Timoshenko, pentru că ea este singurul membru al familiei căruia i s-a permis să meargă să viziteze în detenție pe mama ei și este invitată în multe locuri publice, inclusiv în Parlamentele catorva țări NATO, ca să vorbească despre mama ei. De asemenea, s-a menționat faptul că partidul Yuliei Timoshenko conduce în sondaje și ar putea cîștiga alegerile care vor avea loc pe 28 octombrie anul acesta. Părerile au fost împărțite în Comisie în legătură cu invitarea Evgheniei Timoshenko la Sesiunea de primăvară a AP NATO. În ceea ce mă privește, am opinat că ar fi mai potrivită invitarea unui membru marcant al partidului dnei Timoshenko pentru că Adunarea noastră este interesată de actuala opoziție politică și mai puțin de relația mamă-fiică.

Au urmat câteva decizii de organizare internă, referitoare la formatul viitoarelor sesiuni și reuniuni ale Comisiei Permanente. S-a luat act de către toți membrii Comisiei că în fiecare dintre țările noastre, pe fondul crizei economice și a măsurilor de austeritate luate de guvernele respective, a crescut simțitor gradul de neliniște a opiniei publice față de cheltuielile parlamentare și că există un mare potențial de frustrare pe acest subiect. Practic toți membrii Comisiei sunt de acord să găsim formule pentru a scurta durata deplasărilor și pentru a eficientiza activitatea noastră.

Apoi, s-au trecut în revistă comentariile și reacțiile Secretarului general NATO, Anders Fogh Rasmussen, la documentele (Declarații și Rezoluții) adoptate de Adunare în anul 2011. Au existat unele critici referitoare la superficialitatea cu care s-a răspuns anumitor preocupări ale noastre, dar în final s-a concluzionat că relația dintre Secretarul general NATO și Adunare este constructivă și bună, că Secretarul general e receptiv la punctele noastre de vedere.

În continuare a fost dezbătut și adoptat Raportul Secretarului general al AP NATO asupra situației financiare a Adunării. A urmat raportul trezorerului Jean Claude Nolin (Canada) asupra alocării unor surplusuri din 2011. Situația financiară a Adunării este bună, solidă, sănătoasă. Pentru a ne menține în aceeași parametri și în viitor, urmează să reducem anumite costuri pentru a nu mări contribuțiile statelor membre.

În final, s-a stabilit distribuția sesiunilor și reuniunilor Comisiei Permanente în viitor, pînă în 2014 inclusiv, Președintele Lamers anunțând delegațiile interesate să găzduiască asemenea evenimente că se pot înscrie pentru calendarul anului 2015.

Sever Voinescu – Cotoi,
Șeful Delegației Parlamentului României la AP NATO